

1969 оной декабрин ахээр манай Улаан-Удэд «Совет Алас-Дурна зүг» гэж уран зурагай зональна выставкэ нээгдэе, искусствода дуратайшуул гүрэнэй Зүүн-Сибирин соёлной институт тээшэ үдэр бири орооро хубарилдагша бэлэй. Тус выставкын манай эндэ нээгдэһэндэ хүнүүдэй баясананшы

зайдаар унаһан буряад басага гэнгэ хараад, зүг татаг зогсоодхибо. Алишье талаанаан адалан байжа хараһанын ойгосотой. Шобтогорхон ймайн үбхалтай, шурдэгэр бөгэй үбхөлөө бүри дүгэ ошоод, нүдэнэй шэл хармаанһаа абажа зүүгээд, тус бүтээлэй авторые мэдэжэ абаха ханаатай тонголзон бай-

балсажа, омогорхолдон хүндэжэ байхые Эрдэни Цыденов хараа һэн гү, али гү гү, юрэ бү нэдэе. Тингэбшье уран зураашанын тобиолон хэлэхэдэ, скульпторай орёо хүшэр мэргэжэлтэй нүхэсэхэ хэрэгтэй Улаан-Оронгын эдбхитэдэй, нэн түрүүн уран дархашуулай дүмөн зоригжуулһые тэрэ мартадаггүй, ходоодо дурсан ханажа ябадаг.

Зүүгөр «Мори унаһан буряад басаган» гэжэ скульптурна бүтээлһын нэгэ һарын туршадэ хэгдээгүй, харин хэдэ жэлэй туршадэ хэгдэһэн зүйл ха юм. Үни хада сэдхэһыень зобоонон темээе тархи соогоо бүриддүүлхэ, шүүжэ абаха, тобиолот хэхэ хэрэгтэй. Тингээд лэ эхилхэ. Эхилхын тула тусгаар материал бэлдэхэхэ. Һөөл гөб замсэг бараад, амаршьегүй хэлэхэ, хоноохо, түгэлэхэ бэшэ, харин гарайнгаа хүдэлсэ, дараса бүхэниие дахжажа шадхаа шу-хала. Шүүд халта шангаар дараа хаданһи, хуурай гилс хобхогон түгдэршэхэ. Тингээд бүхэ юумэн халаа.

З. Ц. ЦЫДЕНОВ

«Хэнэй дүрсэ-портрет хэжэ ба наба?» гэжэ хурахаа түр шөөгөө һэмди. Ушар юуб гэдэ, хэжэ байһан дүрсэнэ һам үни хада танил, дүгэ шэнгэ арадаа һэн. Мун даа! Буряа арадай алдарта хүбүүдэй нэгэ болшөөвик-революционер М. Ербанов байжа бичуу.

Бодолгого болоһон сэгсэр нор харасан, зангиран хөхөн, түлгээр үргэн духа сэхыень хэлэхэдэ, бүхэ сэл һайхан шэг шарайн дүлгэе волюционерэй, партийна аюулауһгын аюун тунгалаа рызые элишлэн харуула.

Михей Николаевичай раз бодогоор гаргахан үншэ рөөшье тон хүшэр. Гэбшье тэ сьынь хэхэ гэнэн зорилго да һандаа шаналангүйб. Юуб хэдэ, М. Н. Ербановай хөмүмнһин тон хэ. Тингэ бидэ элгэе хүнүүдэйнгэе да хэр зэргэ хэжэ шадһаһиб, дэнэгүйб. Хараһад сэгсэр үгэнэ бээ. Энэ хүдэлмээрэ публикынгаа табин жэлэй дарта ойдо зоруулаһан, — гэ Эрлэни Цыденов хэлээ һэн.

Бидэ тэрэнтэй гарнуудаа рилсаад, һэмэхэн хаража өһө һэмди. Юуб гэхэдэ, хүн зөв хужарһан хараха, омогору басаха образууд эндэ мундэ нш буу.

М. ОСОДОВ

ЗУРАГУУД ДЭЭРЭ: скульптор Э. Цыденов М. Н. Ербанов бюст-портрет хэжэ байһан буряад басаганай дүрсэ. Ц. ЦЫРЕНЖАПОВА буулаба.

гээшын аргагүй ааб даа. Ганса городойхид бэшэ, мүн хүдөөһөө хүнүүд бүлэг бүлгөөрөө ерөжэ, выставкын экспонатуудтай танилсажа, Москвагай Третьяковско галереяда гү, али Ленинградгай «Эрмитажда» орон шэнгэ баясаад лэ гараша һэн.

жа уншаба. — Һүүе, манай Эрдэнин хэһэн бүтээл бэшэ гү даа, — гэжэ нэгэ баясанан, нэгэ гайханан янзатай дуугараад, булганине хаймадан хараахиба. Бэшэдһын мун дүлөөдхиб.

— Хэнэй Эрдэниие хэлэнэ гэшэбта, ахай? — гэжэ заримадһын гайхалдашаба.

— Ягааб даа, нотагайнгаа хубуу танихаа болшоо юм гүт. Цыденов Эрдэни ааб даа. Ушөө үхибүүн ябахадаа урлаха, зурахадаа шадһаа бэрхэ байгаа һэмнэй, — гэжэ үбгэжөөл ойлгуула.

— Хари гыш. Эрдэниннай үнэхөөрөөшье болгитэй зураһан болоо юм байна. Ухибүүдэй ежэ болһые, хурааһые гаварһые заримдаа өбөрогдоногүй хаш даа. Оо-мөөгүйгөөр энэ мори хэһэн гэшын. Одоо амиды мори ургаһаа тэгүүлнэл. Зайдаар һууһан басаганһыннье хайшаһыб даа холо уруу шэртэнхэй. Одоо ижэртэй даа, — гэжэ дундуршаг һанатай эхэнэр хэлээд, моринойнь хүзүүе аятайханаар эль бээд абаа һэн.

Зүүгөр «Мори унаһан буряад басаган» гэжэ скульптурна бүтээлһын нэгэ һарын туршадэ хэгдээгүй, харин хэдэ жэлэй туршадэ хэгдэһэн зүйл ха юм. Үни хада сэдхэһыень зобоонон темээе тархи соогоо бүриддүүлхэ, шүүжэ абаха, тобиолот хэхэ хэрэгтэй. Тингээд лэ эхилхэ. Эхилхын тула тусгаар материал бэлдэхэхэ. Һөөл гөб замсэг бараад, амаршьегүй хэлэхэ, хоноохо, түгэлэхэ бэшэ, харин гарайнгаа хүдэлсэ, дараса бүхэниие дахжажа шадхаа шу-хала. Шүүд халта шангаар дараа хаданһи, хуурай гилс хобхогон түгдэршэхэ. Тингээд бүхэ юумэн халаа.

Угы даа, Эрдэни Цыденов скульпторай мэргэжэһые яһала наринаар шудалһан байжа. Мухинагай нэрэмжэтэ Ленинградгай уран зурагай дээдэ промышленна училищидэ хурахадаа, эдэ бүгдэе дууһынь шудалһан, элитэ совет скульпторай бэлиг шадһааридэ хураһан байна.

Дээрэ дурсагдаһан скульптурна бүтээлэе хэхэдэ, бэлигтэй залуу зураашан холын зорилго табинан юм. Минн лэ мори зайдаар унаһан буряад басага гоёшоон хараһа бэ шэ биди, харин уршаа тэгүүлһэн мориной, холо уруу шэртэнхэн басаганай түхэл шэнжэдэ, маяг харасада Буряад оройнойнай образ нитэлэн харуулагдаһанхай. Уужам долгэр тала, талы бэрөөһөн адууһа мал, дун сагаан хонин һүрэг, тэе саагуур хирхагтаһан хадмайла, уула гүбөөһүүд, бар хара тайга — эдэ бүгдэн басаганай сэлмэг

Нэгэтэ үдэн эдэн багта тиншэ ошоходом, нилээд томишо автобусоо хүнүүд олоороо буугаад, институт уруу хубарилдаһан ошобол даа. Тинмэ ехэ һуу-һайһые гэдлэһэн юмэн үгы, бүгдөөрһэн нам дарууханаар талалгаһаа талалгада оржог, зураг бүхэни урда нилээд удаан зогсон хараха, хоорондоо гүбэршээр хөөрлэхэ юм. Гансаһые искусство шөнжэлдэг эрдэмтэн уран зурагай гол түлээб удхые, гоё һайханһие, таагданагүй орёо мууһынь бодо-тоор тайларһана, ойлгоно бэшэ, харин юрын хүнүүд амаршьегүй тайларһана, хүмүүжүүлхы нүлөөһе сэдхэхэдэ тон дүгөөр мэдэрнэ гэжэ ойлгоно һэм.

Хүдөөһөө ергэшэдэй талалгаһаа талалга бүхэндэ яралгүйһэн орожо ябатараа, мори Нотагайхидайнгаа бахархан

ЭНЭ ХУУДАБАНДАМНАЙ УНШАГТЫ:
Залуу скульптор тухай.
Шог ёрто үгүүлэл, уран шүлэг.
Аман зохёолой абдарһаа.

АМАР МЭНДЭ, МОСКВА!
I. Амар мэндэ! Ала Сэлэнгээ, Ая гангата Арсуун талаһаа Асараб, Москвагайхидта, талдаа Амар мэндэ! Байгал далайнаа, Буряан байһан Буряад нотагнаа Барин ерөөб Москвагайхидтаа Амар мэндэ! Түби дэлхэйн Ажалла зоной Найдал болоһон Нилсэлд хото. Хүн түрэлтэһине Коммунизмда хүтэлһэн Кремлин одон!

МОРИН ХУУР
(1972 оной монгол календарьһаа)

Эртэ урда сага һайн моритой, һайхан монгол эрэ байһан гэжэ, һайн мориһынь Жонон хара гэжэ нэрлэдэг һэн ха. Юртэмсын аргагүй байдалай жама ёһоон Жонон хара үгэлжэ үхэбэ. Мориндоо хайратай эзэнһин һайн мориёо зүүүрдэ дурсажа ябаха гэжэ бодод, һүүлһынэнь хоёр ута хилгаһаа абажа, хуурай хоёр минданаан хүбшэ хэбэ. Толгойһынь тоц адлар дууряалан, морин толгойтой хуур хүгжэм дархалба. Тэрэнэ «Морин хуур» гэжэ нэрлэһэн байгаа.

ГАРАГАЙ ХОЁРТО
Хүнлэһэн даа, гарагай хоёртой үлгөөгүүр. Хүннэл доршоо арайхан мултаржа болоод, Һали-боли заридна хэһэншүү болоод, һамганайнгаа аялһан сай сүхалтайгаар уугаад, Арһан сүүһэхээ һугабиһалһан бэсээрээ, Ажал тэһээ һалирбал даа энэ ахэй. Арһини мизгарһаа уураг тархинь мэнэрээд, Арһан пүүдэй шэрим мэтэ болонхой. Ажалдаа һуухадаа аргагүйгөөр тархинь үбдөөд, Аргаахан гэхэлһээр керидор соо гаража, Тамхилба нүхэртээ, энэ-тэрые дуугаралсан. — Тархини үбдэнэ гү? — нүхэрһын асууба мһэрэн. — Юены асуунаш, үбдэхэнь бүри хэлшэгүй. — Юундэ эсбөө бэйхэмнэй? Ошоод хэлшэдхиля... Хахад чһасай үгсэхэлөөр үнөөхи хоёрнай «Хани нүхэсэл» нэгэ соо уулзаба. Нэжэһые барһаар шүһаниһын срьблон бусална, Нэртэрһон хоёрнай ажал тухайдаа мартаба. «...Хойто шуг-тгы Ш-ш-шуу-яа-ээ-тай...», ханхинаса дуулалдан, Хөнулан ерба, эндэ тэжэе гэхшэлэн. Бардамаар үүдэ татан, гэртээ орхоло. Барас шэнгесэ һамгандаа хэрхирбэ ахэй... А. БРИТОВАГАН, зурагууд. Шүлөгһин Ц. ДОНДГОНИН.

ДУЛАГ ДОРЖИЕВА
УБЭЛЭЙ УЯНГА
Убэлэй һүниин соһыёе Угын һайхан кэлэногүй. Уелһэн шиничида захяас Уелн долгин һэлэнгүй. Сагаан һүниин аһан Саарһан дээрһэнэ тодорногүй. Зүрхэһий хөһгө сийла Зүүдэн болоод ходоногүй. Газа саһан ороно, Гайхитэй сагаан саһан. Удшэ түргэн ошоно, Угһэрнэ һэмэхэһээр наһан.